

ת"פ 58291/01/15 - חן בן חמו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 58291-01-15 מדינת ישראל נ' בן חמו

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
המבקשת (הנאשמת)	חן בן חמו ע"י עו"ד ריקי ישי
נגד	
המשיבה (המאשימה)	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה

החלטה

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה את העבירות הבאות: שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעלבת עובד ציבור, שעובדותיו יפורטו להלן.

כנטען, ביום 29/3/14, בשעה 1:46, הבחין השוטר דורון קרמר (להלן: "השוטר") בנאשמת ובבן זוגה לירן יהודה (להלן: "לירן"), כשהשניים אוחזים בבקבוקי בירה בידם. השוטר ביקש מהנאשמת ומלירן לשפוך את הבירה. השניים סרבו, חרף הסבריו של השוטר כי עפ"י חוק חל איסור לשתות אלכוהול במקומות ציבוריים בשעת לילה מאוחרת. השוטר ביקש מהשניים להזדהות בפניו בתעודה מזהה והשניים סירבו.

נטען כי בעקבות זאת, השוטר ביקש לעכב את לירן לשם זיהוי, ובעת שהשוטר רשם את פרטיו של לירן צעקה לעברו הנאשמת "כוס אמק" "המזדיין מי אתה בכלל". כאשר השוטר ביקש לעכב את הנאשמת היא החלה להתרחק מהמקום. כאשר השוטר הודיע לה שהיא עצורה היא המשיכה בשלה והתרחקה מהמקום. אז תפס אותה השוטר בידה והיא החלה להלום באגרופים בגופו. בדרך לתחנת המשטרה המשיכה הנאשמת לגדף ולהעליב את השוטר באומרה "רוסי מזדיין מסריח", "הומו".

הנאשמת עותרת לביטול כתב האישום מחמת הטענות "עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה", ו"הגנה מן הצדק".

עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה

הטענה מכוונת כנגד העבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר. לטענת הנאשמת העיכוב והמעצר לא היו חוקיים, ולפיכך הייתה לה זכות להתנגד התנגדות ערה למעצר הבלתי חוקי, לטענתה. מנגד טוענת המאשימה כי העיכוב והמעצר היו חוקיים.

תמציתה של הטענה "עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה" היא כי גם אם יוכחו (על דרך הודאת הנאשם או שמיעת ראיות) העובדות המפורטות בכתב האישום, לא יהיה בכך בסיס נאות להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו. במקרה כזה לא יהיה טעם בקיומו של הדיון על פי אותו כתב אישום, מפני שהתביעה "מוגבלת" להוכחת העובדות המפורטות בו בלבד (יעקב קדמי, **על סדר הדין בפלייליים**, חלק שני כרך א', עמ' 1293, מהדורה מעודכנת תשס"ט, 2009). לאור האמור, יש לבחון האם העובדות, כפי שהן מופיעות בכתב האישום, מבססות את העבירה המיוחסת- שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר המנוסחת כדלקמן: **"המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס...."**

בענייננו, בכתב האישום מתואר כי כאשר השוטר הודיע לנאשמת כי היא עצורה, הנאשמת הלמה בשוטר באגרופים. האמור מהווה את הרכיב ההתנהגותי של העבירה. באשר למעצר עצמו, בכתב האישום מתואר כי השוטר פגש בבני הזוג בעודם אוחזים בבקבוק משקה אלכוהולי בידם בשעת לילה מאוחרת בגינה ציבורית, וביקש מהם לשפוך המשקה, במסגרת הסמכות לכך לפי חוק המאבק בתופעת השכרות. משסירבו, הוא ביקש מהם להזדהות, והנאשמת סירבה לעשות כן. משכך ביקש לעכבה, ומשלא צייתה הנאשמת להוראה זו של השוטר, החליט לעצרה.

על פניו תיאור האירוע בכתב האישום מלמד כי השוטר פעל כדין. צריכת אלכוהול על ידי שניים בשעת לילה מאוחרת במקום ציבורי, הן לכשעצמה ובוודאי כאשר היא מלווה בהתנהלות בוטה ומפריעה כלפי שוטר, בוודאי שמקימה חשש להפרת שלום הציבור. יש לזכור כי חוק המאבק בתופעת השכרות חוקק על רקע מקרים לא מעטים של מעשי אלימות שנבעו מצריכת אלכוהול במקומות ציבוריים, בדגש על שעות לילה מאוחרות. דהיינו, המדובר בחוק שנועד לסייע לשמירה על שלום הציבור, ומשכך ברור כי המפרים אותו, בוודאי בנסיבות שתוארו לעיל, עשויים להיחשב כמי שמפרים או צפויים להפר את שלום הציבור, ובדין יש לעכבם. משדרישת העיכוב נעשתה כדין, ברור כי הסירוב לה מצד הנאשמת הצדיק את מעצרה.

נוכח האמור לעיל עולה כי, לכאורה, אם היו מוכחות עובדות כתב האישום, היה ניתן להרשיע את הנאשמת גם בעבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר. משכך אין לקבל את הטענה כי עובדות כתב האישום לא מבססות עבירה זו.

הגנה מהצדק

לביסוס טענת הגנה מהצדק מפרטת הנאשמת טענות למחדלי חקירה בשילוב של הגשת כתב האישום טרם אישור שפיטה ממח"ש, וכן טוענת להתנהגות בריונית של השוטר כלפיה, ומפנה אף לנסיבות חייה.

הנאשמת טוענת לקיומם של מחדלי חקירה בפירוט להלן: טענות בדבר מיקום החקירה, חקירת הנאשמת באופן לא הוגן, אי חקירת עדים ניטרליים והשפעת העניין על סגירת התיק במח"ש, ואי הבאת צילומי מצלמות אבטחה ממקום האירוע.

לאור העובדה כי טרם נשמעו הראיות בתיק לא ניתן אף לבחון האם ההתנהלות המתוארת מהווה מחדלי חקירה. מעבר

לכך, גם אם היה ניתן לקבוע כי מדובר במחדלי חקירה, הרי שבהתאם להלכה הפסוקה, קיומם של מחדלי חקירה לא יוביל בהכרח לזיכוי הנאשם, אלא יש לבחון את מחדלי החקירה בנסיבות הספציפיות של התיק, והאם מדובר במחדלי חקירה כה חמורים אשר יש חשש שגרמו לקיפוח הגנתו של הנאשם (ע"פ 1977/05 **גולה נ' מדינת ישראל**). על פניו, אף בחינה זו לא ניתן לבצע אלא לאחר שמיעת הראיות. נוכח האמור לעיל, לא ניתן להכריע בטענה במסגרת הבקשה הנוכחית, ומקומה של ההכרעה בטענה זו הוא במסגרת הכרעת דין לאחר שמיעת ראיות.

לגבי הגשת כתב האישום ואישור שפיטה ממח"ש, הרי שגם אם היה מדובר בעבירות שמצריכות קבלת אישור שפיטה ממח"ש, הרי שהלכה למעשה כאשר כתב האישום הוגש רק לאחר סגירת תיק המח"ש, התקיים הרציונל לפיו כתב אישום יוגש רק לאחר סיום חקירת מח"ש וללא סתירה עובדתית לתוצאות החקירה. באשר לטענה כי אילו היו נחקרים העדים הנייטרלים תיק מח"ש לא היה נסגר, הרי שבשים לב לרציונל האמור, אין מקום לבירור טענה זו מעבר להקשר שכבר צויין של טענת מחדלי החקירה לכשעצמה.

גם בטענות הנאשמת בדבר התנהגות בריזנית ופגיעה בגופה של הנאשמת בעודה אזוקה ע"י השוטר, לא ניתן להכריע ללא שמיעת ראיות. מעבר לכך, אף אם טענות אלה יוכחו עובדתית, ספק רב בעיניי אם יהיה לכך השפעה על קבלת טענת הגנה מהצדק, ולו משום שמדובר בטענות לגבי אירועים שהתרחשו לאחר האירועים נשוא כתב האישום. עם זאת, ככל שהדברים ייטענו בהקשר של קבילות או משקל הודאות הנאשמת, יהיה מקום לבחנם עובדתית ומשפטית, אך גם אז לא בהקשר של טענת הגנה מהצדק, אלא כחלק מהבירור הראייתי לכשעצמו.

באשר לטענות בדבר נסיבות חייה של הנאשמת, הרי שמקומן של טענות אלו הוא בשלב גזר הדין, ככל שהתיק יגיע לשלב זה.

נוכח כל האמור, הבקשה לביטול כתב אישום, בשלב מקדמי זה, נדחית.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים בהקדם.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.